

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/926/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212556
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5613212556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Miroslava Jamricha, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v F., V. X, P. O. F. XXX, proti odporkyni Ing. Y. C., nar. X. X. XXXX, trvale bytom F. XXX, okres N. Y., v konaní o zaplatenie 4 716,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10C/11/2014-73 zo dňa 31. 3. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti, odvolaním účastníkov nenapadnutej, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3 931,67 eur, ktoré jej povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur, splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 188,43 eur a náhradu trov právneho zastúpenia 286,19 eur, ktoré uložil odporkyni uhradiť na účet navrhovateľa do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzatvorili 8. 9. 2008 zmluvu o splátkovom úvere č. 0334082966, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 99 000,- Sk pri dojednanej úrokovej sadzbe 14,95 % ročne. Účastníci si dojednali spracovateľský poplatok vo výške 2 699,- Sk a poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne. Odporkyňa sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1 666,- Sk, počnúc od 20. 10. 2008 do 20. 8. 2018, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 17,95 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 16,64 %. Dňa 27. 2. 2013 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni, že ku dňu 18. 2. 2013 vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru a vyzvala ju na splatenie pohľadávky do 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie bolo odporkyni doručené dňa 15. 3. 2013. Dňa 5. 4. 2013 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 28. 3. 2013, postúpila pohľadávku zo zmluvy o úvere na navrhovateľa. Okresný súd žalobe navrhovateľa vyhovel čiastočne čo do sumy 3 931,67 eur, pozostávajúcej zo sumy 3 899,83 eur, predstavujúcej dlžnú istinu, úroky a poplatky vyčíslené od 8. 9. 2008 ku dňu 31. 10. 2011 a sumy vo výške 31,84 eur, predstavujúcej poplatky

za vedenie úverového účtu, ktoré boli v zmluve o úvere individuálne dojednané za obdobie od 1. 11. 2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. za 16 mesiacov, avšak len vo výške dojednanej v zmluve o úvere, t.j. 1,99 eur mesačne, čo spolu činí 31,84 eur. Navrhovateľ nepreukázal individuálne dojednanie medzi účastníkmi zmluvy o povinnosti odporkyne platiť poplatok za správu úveru v inej výške ako 1,99 eur mesačne, preto v zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. V doplnení žaloby navrhovateľ žiadal uhradiť i vyčíslené úroky za obdobie od 1. 11. 2011 do 18. 2. 2013 vo výške 769,25 eur, ktoré však boli vyčíslené zo sumy 3 899,83 eur. Z doplnenia žaloby vyplýva, že suma vo výške 3 899,83 eur pozostáva nielen z nesplatenej istiny úveru, ale aj z úrokov a poplatkov, v nadväznosti na čo okresný súd takto požadovanú sumu navrhovateľovi nepriznal s tým, že nie je možné jednoznačne zistiť výšku úroku z poskytnutého úveru, keď tento bol jednak zahrnutý spolu s poplatkami a istinou v sume 3 899,83 eur, od ktorej navrhovateľ sumu 769,25 eur odvodil. V tejto súvislosti uviedol, že úrok je možné priznať len zo sumy istiny a nie i zo sumy úrokov a poplatkov. Taktiež súd zamietol žalobu v zostávajúcej časti uplatnených poplatkov za správu úveru vo výške 16,- eur, keďže navrhovateľ nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou o povinnosti odporkyne platiť takýto poplatok, resp. poplatok v ním uvádzanej výške a taktiež nepriznal navrhovateľovi ani právo na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko úroky z omeškania nie je možné priznať z príslušenstva pohľadávky, ktorým poplatky, ako i úroky z úveru nepochybne sú. O trovách konania rozhodol s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore a účelnosť navrhovateľom vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ, čo do výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku jeho návrh zamietol a rozhodol o trovách prvostupňového konania. Poukazoval na ust. § 369 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 prvá veta OZ, z ktorých jasne vyplýva, že veriteľ má právo voči dlžníkovi na zaplatenie úrokov z omeškania, ak je v omeškaní so zaplatením peňažného záväzku - dlhu. Explicitne z nich vyplýva, že právo na úroky z omeškania vzťahuje sa aj na príslušenstvo pohľadávky vzniknuté do jej splatnosti, pričom tento záver vyplýva aj z ustálenej judikatúry, reprezentovanej uznesením NS SR sp. zn. 4Obo 143/98. V nadväznosti na uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd plne stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ nepriznal navrhovateľovi ním požadovaný vyčíslený úrok z úveru za obdobie od 1. 11. 2011 do 18. 2. 2013 vo výške 769,25 eur, ani ním požadovaný úrok z omeškania, nakoľko sa plne stotožnil s konštatáciou okresného súdu, že v danom prípade pri sume 769,25 eur nie je možné jednoznačne ustáliť sumu požadovaných úrokov z úveru, keď táto suma bola vyčíslená zo sumy 3 899,83 eur, ktorá pozostávala z nesplatenej istiny úveru, ale i z úrokov a poplatkov. Taktiež sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu o tom, že úroky z omeškania je možné požadovať iba z nesplatenej istiny a nie i z príslušenstva pohľadávky. Uvedený záver napokon vyplýva aj z rozhodovacej praxe súdov SR (napr. rozsudok NS SR z 29. 3. 1995 sp. zn. 6 Obdo 4/1994).

V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia a rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti ako správne potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nezistil, že by jej v súvislosti s odvolaním navrhovateľa účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.